

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Genep

Muka Ramalan-Ramalan Nu Dikoncian: Panolakan kana Caang dina taun 1856 jeung Balukarna

Jeff Pippenger
2024-02-09

Dina taun 1856, cahaya ngeunaan “tujuh waktu” dibuka meteraina, sarta ku taun 1863 cahaya éta ditampik. Nabi ti Yuda mawa éta cahaya ka raja jahat Yerobeam, sarta Yerobeam nampik éta cahaya. Yesaya mawa cahaya anu sarua ka raja jahat Ahas, sarta manéhna ogé nampik éta cahaya. Ku sabab nampik cahaya anu patali jeung balong Siloah, karajaan duanana, nya éta karajaan Yerobeam (kalér) jeung karajaan Ahas (kidul), dibawa kana pangawulaan ku saurang raja ti kalér masing-masing dina taun 723 SM jeung 677 SM.

Musa, dina pemberontakan Harun; Yesaya jeung Ahaz, sarta Yermia jeung raja-raja séjénna, ngawakilan jalma-jalma satia dina sajarah Millerite anu sadayana keur ngawakilan para utusan cahaya dina pemberontakan poé panungtungan. Krisis poé panungtungan anu “kahiji” dina taun 1863, jeung krisis poé panungtungan anu “pamungkas,” nyaéta “gempa bumi anu gedé” dina Wahyu pasal sabelas (hukum Minggu anu baris geura datang), diwakilan ku sakabéh garis-garis nubuat ieu. Nabi ti Yuda ngawakilan saurang nabi anu mundur tina tanggung jawabna, sarta tungtungna dikurebkeun dina kubur anu sarua jeung Protestantisme murtad. Pupusna jeung pangurebanna téh minangka akibat tina kaputusanana pikeun dahar jeung nginum kadaharan ti nabi palsu ti Betel.

Panghukuman ku éléh ku kapapaan (raja Asyur) dina hukum Minggu, anu dipralambangkeun ku paburencayna karajaan kalér jeung kidul dina mangsa Yéroboam jeung Ahaz, saluyu jeung nasib nabi ti Yuda, sabab anjeunna pupus di antara hiji “singa” jeung hiji “kalde.” “Singa” téh lambang Babul, anu dina poé-pocé panungtungan nyaéta kapapaan.

Geus kitu kajadian, sanggeus anjeunna tuang roti jeung sanggeus anjeunna nginum, anjeunna masangkeun kalde pikeun anjeunna, nya éta pikeun nabi anu ku anjeunna geus dibawa balik. Jeung nalika anjeunna geus indit, aya singa nepungan anjeunna di jalan, sarta maéhan anjeunna; mayitna ngagoler di jalan, jeung kalde nangtung gigireunana, singa ogé nangtung gigireun mayit éta. Jeung, behold, aya jalma-jalma ngalangkung, sarta nempo mayit ngagoler di jalan, jeung singa nangtung gigireun mayit éta; tuluy maranéhna datang sarta nyaritakeun éta di kota tempat nabi kolot téh cicing. Jeung nalika nabi anu mawa anjeunna balik ti jalan ngadéngé hal éta, anjeunna ngandika, “Éta téh jalma Allah, anu henteu taat kana pangandika PANGERAN; ku sabab éta PANGERAN geus masrahkeun anjeunna ka singa, anu geus nyabik anjeunna jeung maéhan anjeunna, nurutkeun pangandika PANGERAN anu geus diucapkeun-Na ka anjeunna.” Geus kitu anjeunna nyarita ka anak-anakna, pokna, “Pasangkeun kalde pikeun kuring.” Tuluy maranéhna masangkeun éta. Jeung anjeunna indit sarta manggihan mayitna ngagoler di jalan, jeung kalde sarta singa nangtung gigireun mayit éta; singa éta henteu ngahakan mayitna, jeung henteu nyabik kalde éta. Jeung nabi éta ngangkat

mayit jalma Allah, tuluy nempatkeun éta kana kalde, sarta mawa deui; sarta nabi kolot éta datang ka kota pikeun milu prihatin jeung ngubur anjeunna. Jeung anjeunna ngagolerkeun mayit éta dina kuburna sorangan; sarta maranéhna ngarandegkeun anjeunna bari nyebut, “Aduh, dulur kuring!” Geus kitu, sanggeus anjeunna ngubur anjeunna, anjeunna nyarita ka anak-anakna, pokna, “Lamun engké kuring paéh, kuburkeun kuring dina makam tempat jalma Allah dikubur; tempatkeun tulang-tulang kuring gigireun tulang-tulangna: sabab ucapan anu ku anjeunna geus disaurkeun ku pangandika PANGERAN ngalawan altar di Bétel, jeung ngalawan sakabéh imah-imah pangluhurna anu aya di kota-kota Samaria, tangtu bakal kajadian.” 1 Raja-raja 13:11–32.

Nabi urang Yuda pupus di antara dua lambang. Singa téh lambang Babul, sarta Babul modéren dina poé-poé panungtungan nyaéta Raja ti Kalér, anu datang ka tungtungna kalayan taya nu nulungan anjeunna dina Daniel pasal sabelas ayat opat puluh lima. Tanda kakawasaanana nyaéta panyembahan ka panonpoé, anu mangrupa kalakuan keji anu kaopat, sarta tempat angkatan kaopat Adventisme Laodikea digambarkeun keur sujud nyanghareup ka panonpoé dina Ezekiel pasal dalapan. Dina impian Miller anjeunna dipintonkeun yén lain baé permata-permata téh paburencay jeung katutupan, tapi ogé peti éta sorangan, anu ngawakilan Alkitab, ogé diruksak nepi ka paburak-barik.

Dina generasi katilu Adventisme, pagawean pikeun ngenalkeun pamakéan nu disebut tarjamahan-tarjamahan Alkitab modérn didorong ku kapamingpinan Adventisme. Tarjamahan-tarjamahan nu disebut modérn éta diturunkeun tina hiji kumpulan naskah anu geus diruksak, anu dipromosikeun ku para teolog ti manusa dosa, jeung ku Protestanisme murtad. Peti Miller nyaéta King James Version anu ditarjamahkeun tina naskah-naskah anu teu karuksak.

Dina generasi kaopat Adventisme Laodikea, gereja éta geus ngagabung kana Déwan Gereja-gereja Sadunya, hiji pakumpulan antara gereja Roma jeung anak-anakna. Adventisme mangtaun-taun ngedalkeun alesan, pikeun kapentingan domba-dombana anu keur saré, yén maranéhna ngan saukur “panitén” di Déwan Gereja-gereja Sadunya, nepi ka anggaran dasar pakumpulan jahat éta ngébréhkeun yén status “panitén” téh ngawakilan anggota pinuh anu boga hak sora lengkep!

Dina generasi kaopat maranéhna dua kali maparin “jalma dosa” medali emas. Sahenteuna salah sahiji éta medali dicitak ku pamahaman Katolik ngeunaan Kadatangan Kristus anu Kadua, ngagambarkeun Yesus nempatkeun sampéanna kana bumi dina mangsa mulih-Na, sarta éta medali ngawengku halo panonpoé gaya Katolik di tukangeun Kristus, jeung singgetan Katolik tina parentah kaopat, anu ngan saukur nyebut, “éling ka poé Sabat.” Dina hiji prosés pangadilan (anu mangrupikeun pernyataan hukum), Présidén General Conference masihan kasaksian anu di dinya anjeunna netelakeun yén garéja Seventh-day Adventist baheula kantos percaya yén kapausan téh antikristus, tapi yén garéjana geus lila ngalungkeun kapercayaan éta “kana tumpukan runtah sajarah.”

Kajahatan anu kaopat (generasi) nyaéta waktu dua puluh lima pamingpin gereja Yerusalem sujud ka panonpoé. Kajahatan-kajahatan anu maju éta dimimitian ku gambar timburu anu ditegakkan di lawang, anu nandaan mimiti. Nabi ti Yuda tungtungna dikurebkeun babarengan jeung Protestanisme murtad, sarta singa éta (Babul) maéhan anjeunna, sabab anjeunna balik deui kana

metodologi Protestanisme murtad, ku kituna anjeunna teu mampuh ngakuan yén Roma lah anu netepkeun éta tetenjoan, jeung di tempat anu taya tetenjoan anu ditegakkan ku lambang jalma dosa, ahirna anjeun bakal aya di pihak jalma dosa.

“Jalma-jalma anu jadi bingung dina pamahaman maranéhna kana firman, anu gagal ningali harti antikristus, tangtu bakal nempatkeun dirina dina pihak antikristus.” Kress Collection, 105.

Nabi ti Yudea dikurebkeun babarengan jeung nabi bohong ti Betel, anu nyebut anjeunna minangka “dulurna,” sarta anjeunna kapanggih paéh di antara dua lambang. “Singa” ngagambarkeun kagagalanna pikeun ngartos antikristus, sedengkeun “kalde” téh lambang Islam. Adventisme Laodikea geus mintonkeun ngaliwatan cicingna ngeunaan 11 Séptémber 2001 yén éta henteu ngakuan yén poko ngeunaan Islam dina Musibah katilu téh nyaéta pekik tengah wengi, amanat hujan panungtungan. Gagal ngakuan amanat hujan panungtungan téh maot! Hujan panungtungan mimiti dina 11 Séptémber 2001 nalika malaikat anu kawasa dina Wahyu dalapan welas turun, nalika gedong-gedong badag Kota New York dijungkirkeun. “Hujan” téh hiji amanat, jeung amanat éta kudu diakuan sangkan bisa nampa éta.

“Urang ulah ngadagoan hujan ahir. Eta keur datang ka sakumna anu daek ngakuan jeung narima embun jeung pancuran rahmat anu tumiba ka urang. Lamun urang ngumpulkeun serpihan-serpihan cahaya, lamun urang ngahargaan kana welas asih Allah anu pasti, anu resep supaya urang percaya ka Mantenna, mangka unggal jangji bakal kacumponan. [Yesaya 61:11 dikutip.] Sakuliah bumi kudu dieusi ku kamulyaan Allah.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“sakuliah bumi” terang naon nu kajadian dina 11 Séptémber 2001, nanging sangkan bisa narima éta amanat nu dimimitian di dinya sarta ahirna nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan Allah, éta amanat kudu dipikawanoh. Kecap “ngakuan,” hartina “nginget deui atawa mulangkeun pangaweruh ngeunaan hiji hal, boh dibarengan ku pangakuan kana éta pangaweruh boh henteu. Urang ngakuan hiji jalma ti kajauhan, waktu urang inget deui yén urang geus kungsi ningali anjeunna saméméhna, atawa yén baheula urang geus wawuh ka anjeunna. Urang ngakuan rarayna atawa sorana.” Webster’s 1828 Dictionary.

Hiji-hijina jalan sangkan saurang Adventis Laodikea bisa ngakuan pesen hujan ahir anu sumping dina 11 Séptémber 2001, nyaéta lamun manéhna ngaku yén manéhna geus ningali manifestasi kakawasaan ilahi anu sarua dina mangsa kapungkur. Dina 11 Agustus 1840 éta malaikat anu perkasa dina Wahyu sapuluh turun, nalika nubuat ngeunaan Cilaka anu kadua tina Islam kacumponan. Sajarah éta dipaésan deui kalayan sampurna nalika dina 11 Séptémber 2001 éta malaikat anu perkasa dina Wahyu dalapan welas turun nalika nubuat ngeunaan Cilaka anu katilu tina Islam kacumponan, sarta kagagalan pikeun ngakuan Islam tina Cilaka anu katilu, nyaéta kudu digotong ku kalde liar Arab ka maot anu didatangan ku singa Babul modéren.

Para nu mabok ti Efraim, a saan a makabasa iti libro a naselyoan, saanda a makita ti panagulit ti pakasaritaan ti Millerita, ta dayta a pannakaammo ket naibatay iti metodolohiya ti uray a tudok ti “linia iti rabaw ti linia.” Ti kapanunotan a ti pannakailadawan ti pannakabalin ti Dios iti pakasaritaan ti Millerita ket maulit manen kadagiti maudi nga aldaw, saan a maitag-ay babaen iti

metodolohiya ti naglikud a Protestantismo ken Katolisismo.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumandangkana warta malaikat katilu kudu nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaanana. Di dieu diparengkeun béja saméméh ngeunaan hiji karya anu jangkauanna saalam dunya sarta kakuatanana luar biasa. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa pintonan anu mulya tina kakawasaan Allah; warta malaikat kahiji dibawa ka unggal pos misi di sakuliah dunya, sarta di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi katingali di mana waé saprak Reformasi abad ka genep belas; tapi sakabéh ieu bakal kasalip ku gerakan anu perkasa dina handapeun panggeuing panungtungan ti malaikat katilu.” The Great Controversy, 611.

Pamingpin buta Israél modéren ku métodologi maranéhna dipaksa nolak kayaktian yén dina poé-poé pamungkas bakal aya pangulangan tina pamanifestasian kakawasaan Allah, sakumaha anu kajadian dina taun-taun baheula.

“Di dieu urang ningali yén gareja—sanctuary Pangeran—jadi anu pangheulana ngarasa hantaman amarah Allah. Jalma-jalma kolot, nyaéta maranéhna anu ku Allah geus dipaparin cahaya anu gedé sarta anu geus ngadeg minangka pangawal kapentingan rohani umat, geus ngahianat kapercayaan anu dipasrahkeun ka maranéhna. Maranéhna geus nyokot posisi yén urang henteu perlu ngarep-ngarep mujijat jeung panyataan anu kacida nyata tina kakawasaan Allah saperti dina poé-poé baheula. Jaman geus robah. Kecap-kecap ieu nguatkeun kakufuran maranéhna, sarta maranéhna nyebut: Pangeran moal ngalakukeun kahadéan, kitu deui moal ngalakukeun kajahatan. Anjeunna teuing welas asih nepi ka moal ngadatangan umat-Na ku panghukuman. Ku kituna ‘Katengtreman jeung kaamanan’ jadi sora panggero ti jalma-jalma anu moal kungsi deui ngagedékeun sorana siga tarompét pikeun némbongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranéhna jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosa maranéhna. Anjing-anjing belet ieu anu henteu daék ngagogog téh nya éta jalma-jalma anu ngarasakeun pamales kanyeri anu adil ti Allah anu kaganggu ku kasalahan. Lalaki, mojang, jeung barudak leutik kabéh binasa babarengan.” Testimonies, jilid 5, 211.

Kabobodoan Laodikea tina jalma-jalma nu diajar anu maréntah jalma-jalma Yerusalem anu teu diajar téh ngajadikeun maranéhna teu sanggup ngakuan hujan panungtungan, sabab lain baé maranéhna ngagunakeun métodologi Alkitabiah anu geus ruksak, tapi ogé kacindekan-kacindekan tina panalaran palsu maranéhna nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu bakal ngajadikeun maranéhna mungkir kana sagala pintonan kakawasaan Allah di mangsa nu bakal datang, saperti dina jaman-jaman baheula. Sanajan kitu, Maleakhi tilu nétélakeun yén nalika Utusan Perjangjian nyucikeun putra-putra Lewi, mangka kurban téh bakal jadi saperti dina jaman baheula.

“Nu Saksi nu Satia ngadawuh, ‘Kami terang kana sagala padamelan maneh.’ ‘Tobat, sarta lampahkeun deui padamelan nu ti heula.’ Ieu teh ujian nu sajati, bukti yen Roh Allah keur damel dina hate pikeun ngeusi maneh ku kanyaah-Na. ‘Kami baris geura sumping ka maneh, sarta mindahkeun padamaran maneh tina tempatna, iwal lamun maneh tobat.’ Garéja teh lir tangkal nu teu ngahasilkeun, anu sanggeus narima embun, hujan, jeung cahya panonpoé, saenyana kudu geus ngahasilkeun buah nu lobana, tapi anu ku panalungtikan ilahi kapanggih taya naon-naon iwal ti daun. Pikiran nu matak gumbira keur garéja-garéja urang! enya, pohara

gumbirana, pikeun unggal jalma! Ajaib kasabaran jeung katahanan Allah; tapi ‘iwal lamun maneh tobat,’ eta baris beak; garéja-garéja, lembaga-lembaga urang, baris ngalanglang tina kalemahan ka kalemahan, tina formalitas nu tiris ka kaayaan paéh, bari maranéhna nyebut, ‘Kami beunghar, geus nambahan harta banda, sarta teu merlukeun nanaon.’ Nu Saksi nu Satia ngadawuh, ‘Padahal maneh teu nyaho yen maneh teh cilaka, sangsara, miskin, buta, jeung taranjang.’ Naha maranéhna bakal kungsi ningali kalayan écés kaayaan dirina?”

“Di gereja-gereja bakal aya hiji panyatakeun anu matak ngajentul tina kakawasaan Allah, tapi éta moal mangaruhan ka jalma-jalma anu tacan ngarendahkeun diri di payuneun Gusti, sarta muka panto haté ku pangakuan dosa jeung tobat. Dina panyatakeun kakawasaan éta anu nyaangan bumi ku kamulyaan Allah, maranéhna ngan ukur bakal ningali hiji hal anu dina kabutaanna disangka bahaya, hiji hal anu bakal ngagedurkeun kasieun maranéhna, sarta maranéhna bakal nguatkeun diri pikeun ngalawanna. Ku sabab Gusti henteu damel nurutkeun kana pamanggih jeung harepan maranéhna, maranéhna bakal ngalawan éta pagawéan. ‘Naha,’ ceuk maranéhna, ‘urang henteu kedah terang Roh Allah, ari urang geus aya dina ieu pagawéan mangtaun-taun?’—Ku sabab maranéhna henteu ngawaler kana pangéling-ngéling, kana pangjurung-pangjurung tina amanat-amanat Allah, tapi terus-terusan nyebut, ‘Kami beunghar, sarta geus tambah ku harta banda, jeung teu kakurangan nanaon.’ Bakat, pangalaman anu panjang, moal ngajadikeun manusa saluran cahaya, iwal lamun maranéhna nempatkeun diri dina handapeun sinar-sinar caang ti Panonpoé Kabeneran, sarta dipanggil, dipilih, jeung disiapkeun ku kurnia Roh Suci. Nalika jalma-jalma anu ngurus perkara-perkara suci ngarendahkeun diri dina handapeun panangan Allah anu kawasa, Gusti bakal ngangkat maranéhna. Anjeunna bakal ngajadikeun maranéhna jalma-jalma anu boga pangabisa ngabédakeun—jalma-jalma anu beunghar ku kurnia Roh-Na. Sipat-sipat karakter maranéhna anu kuat tur mementingkeun diri, kateugeuhanna, bakal katingali dina cahaya anu mancorong ti Cahaya dunya. ‘Kami bakal gancang datang ka anjeun, sarta bakal nyabut kaki dian anjeun tina tempatna, iwal lamun anjeun tobat.’ Lamun aranjeun neangan Gusti kalayan saayana haté, Anjeunna bakal kapanggih ku aranjeun.” Review and Herald, December 23, 1890.

Pupusna nabi Yudea téh digambarkeun ku duanana “singa” Babilon modéren, anu mangrupikeun lambang nubuat anu netepkeun visi sajarah kenabian, jeung ogé ku “kalde.” Sebutan munggaran ngeunaan Islam dina Kitab Suci téh aya nalika Ismail dipidangkeun minangka “jalma liar.”

Sarta anjeunna bakal jadi manusa liar; leungeunna bakal ngalawan ka unggal jalma, jeung leungeun unggal jalma ngalawan ka anjeunna; sarta anjeunna bakal cicing di payuneun sakumna dulur-dulurna. Kajadian 16:12.

Aturan ngeunaan panyebutan anu pangheulana dina Kitab Suci netepkeun yén sakabéh ciri tina éta lambang geus kakandung di jerona, sabab Firman Allah téh hiji bibit, sarta hiji bibit miboga sakabéh DNA anu diperlukeun pikeun ngabuahkeun sakumna tutuwuhan nepi ka sampurna. Kecap anu ditarjamahkeun minangka “jalma liar,” nyaéta kecap pikeun “kalde Arab liar.” “Kalde” dina Kitab Suci bebeneran mangrupa salah sahiji lambang Islam.

Pesen Yézkiel dina bab tilu puluh tujuh anu ngahudangkeun tulang-tulang paéh jadi hirup, nepi ka maranéhna nangtung jadi hiji balatentara anu kawasa, nyaéta pesen Islam tina Woe anu katilu,

jeung éta pesen téh nyaéta pesen Ceurik Tengah Peuting dina poé-poé panungtungan. Sister White sacara langsung ngajar yén asupna Kristus ka Yerusalem kalayan kameunangan ngagambarkeun pesen Ceurik Tengah Peuting.

“Panggero tengah wengi henteu utamana dibawa ku argumentasi, sanajan bukti Kitab Suci éta écés tur tuntas ngayakinkeun. Aya kakuatan anu ngadorong nu nyarengan éta, anu ngagerakkeun jiwa. Teu aya karaguan, teu aya patalékan. Dina mangsa Kristus asup kalayan kameunangan ka Yerusalem, jalma-jalma anu ngumpul ti sagala penjuru nagri pikeun ngalaksanakeun pésta éta, marubus ka Gunung Olivet, sarta nalika maranéhna ngagabung jeung balaréa anu nganteurkeun Yesus, maranéhna katarik ku ilham éta waktu, sarta milu ngagedékeun sora panyorak, ‘Mugia diberkahan Anjeunna anu sumping dina ngaran Gusti!’ [Matthew 21:9.] Kitu deui, jalma-jalma nu teu percaya anu daratang ka pasamoan-pasamoan Advent—sawaréh ku rasa panasaran, sawaréh deui ngan saukur pikeun ngahinakeun—ngarasa kakuatan anu ngayakinkeun anu nyarengan éta warta, ‘Tingali, Pangantén Lalaki sumping!’” Spirit of Prophecy, jilid 4, 250.

Panyingkaban Yesus Kristus téh nyaéta pesen panungtungan anu dibuka segelna dina poé-poé panungtungan, sarta éta ngawengku Islam tina Cilaka nu katilu. Nalika Kristus, anu mangrupa pesen anu dibuka segelna éta, asup ka Yerusalem, sahingga ngagambarkeun Midang peuting dina poé-poé panungtungan, Anjeunna digotong (pesen-Na digotong) ku hiji “kalde”. Pesen panungtungan ngeunaan kabeneran Kristus digotong ku Islam.

Islam téh baheula, ayeuna, jeung engkéna ogé bakal jadi manusa liar, sakumaha dilambangkeun ku kalde liar Arab, sarta saha waé anu hayang ningali (jeung loba anu teu hayang ningali), kalayan gampang bisa “nganyaho,” yén perang anu ayeuna keur dilaksanakeun ku Islam téh kagilaan liar. Kahoyong pikeun bunuh diri, bari yakin yén bakal aya ganjaran seksual anu agung di alam baka, téh kagilaan satanis. Sebutan anu kahiji ngeunaan Islam nétélakeun yén Islam bakal jadi manusa liar.

Peperangan Islam ngahijikeun sakumna umat manusa pikeun merangan peperangan nu beuki ngaronjat tina Woe katilu. Islam téh logika profétis pikeun ngalaksanakeun pamaréntahan saalam dunya tunggal, sarta para globalis ngajar yén maranéhna kalayan dihaja mulangkeun urang Yahudi ka tanah Israil sanggeus Perang Dunya Kadua, sangkan maranéhna tiasa ngamangpaatkeun kabencian baheula Islam ka urang Yahudi pikeun ngamimitian Perang Dunya Katilu. Para globalis yakin, sarta geus ngajar salila puluhan taun, yén maranéhna bakal merlukeun Perang Dunya Katilu pikeun ngadatangkeun pamaréntahan saalam dunya tunggal maranéhna. Motivasi para globalis nu geus ruksak, sakumaha ditepikeun ku kecap-kecap maranéhna sorangan, saluyu jeung peran Islam dina Kitab Suci.

Sigana unsur anu pangseriusna tina DNA profétik Ismael, dina ayat tempat anjeunna mimiti disebatkeun, nyaéta kanyataan yén rohna, anu mangrupikeun roh hiji “jalma liar,” “cicing di payuneun sakumna dulur-dulurna.” Gagasan yén ngan sawatara sekte Islam radikal wungkul anu bakal kalibet dina Woe katilu, henteu saluyu jeung Firman Allah. Pamadegan umum anu luyu sacara politis yén dina unggal paham agama aya sababaraha jalma goréng, sarta yén kalolobaan penganut agama Islam téh warga anu mikacinta karapihan, henteu saluyu boh jeung kitab suci

maranéhna sorangan, boh jeung Alkitab.

Al-Qur'an ngajarkeun yén jadi kawajiban unggal pangiring Allah pikeun mawa sakuliah dunya sangkan saluyu jeung hukum Syariah, sarta sebutan anu kahiji ngeunaan Islam dina kitab Kajadian ngaidentifikasi yén roh "jalma liar" Ismail bakal aya dina unggal pangiring Islam. Al-Qur'an sacara langsung ngajarkeun ka para pangagemna supaya pura-pura hadé tatakrama nalika maranéhna hirup di wewengkon-wewengkon anu can boga kamampuhan pikeun maksa kakawasaan agamana ka rahayat, sarupa jeung Katolik.

Nabi ti Yuda nyanghareupan Yerobeam waktu karajaanna kakara diresmikeun. Protestanisme murtad mimiti dina taun 1844, sarta harita kénéh langsung dihadéan ku Adventisme Millerit anu geus asup ka Tempat Nu Pangsucina, tuluy manggihan hukum Allah, kaasup Sabat poe katujuh. Adventisme Millerit dipapatahan, sakumaha diwakilan ku Yermia, supaya mulang ka Allah, tapi ulah sakali-kali mulang deui ka "jamaah para panyindiran." Nabi ti Yuda diparéntahkeun supaya ulah mulang ngaliwatan jalan anu sarua jeung waktu manéhna datang, ogé ulah dahar atawa nginum kadaharan nabi tukang bohong ti Betel, tapi manéhna ngalakukeun kitu. Pupusna nabi ti Yuda sacara simbolis ditempatkeun di antara dua lambang, anu ngawakilan kapausan jeung Islam. Adventisme Laodikea teu bisa ningali éta dua bebeneran, sabab dina taun 1863, maranéhna nyungkil panon rohani maranéhna sorangan, sarta mimiti prosés nutupan permata-permata jeung metodologi anu dipaké ku William Miller pikeun netepkeun dasar-dasar Adventisme ku koin-koin jeung permata-permata palsu, sarta ku metodologi Protestanisme murtad jeung Katolikisme.

"Jalma sikat leutak" ayeuna keur nyapuan lanté-Na sarta mulangkeun deui permata-permata, tuluy maparinkeun éta ka Miller sangkan diteundeun dina méja-na, nanging Adventisme dibutakeun ku kayakinan yén maranéhna téh umat sésa anu diangkat jadi umat-Na dina taun 1844.

Jeung maraneh ulah nyangka rek ngomong dina diri sorangan, "Kami boga Ibrahim jadi bapa kami"; sabab Kami nyebut ka maraneh, Allah kawasa tina batu-batu ieu ngabangkitkeun anak-anak pikeun Ibrahim. Jeung ayeuna kénéh kampak geus diteundeun kana akar tangkal-tangkal; ku sabab éta unggal tangkal anu henteu ngahasilkeun buah anu hade ditegor, tuluy dialungkeun kana seuneu. Kuring saéstuna ngabaptis maraneh ku cai pikeun tobat; tapi Anjeunna anu datang sanggeus kuring leuwih kawasa batan kuring, nepi ka mawa tarumpah-Na gé kuring henteu pantes; Anjeunna bakal ngabaptis maraneh ku Roh Suci jeung ku seuneu; kipas panyaring-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna bakal ngabersihan pisan tempat ngirik-Na, tuluy ngumpulkeun gandum-Na kana lumbung; tapi jarami bakal diduruk-Na ku seuneu anu moal pareum. Mateus 3:9–12.

Adventisme Laodisia bakal dipuntahkeun tina sungut Gusti, iwal jalma-jalma anu meureun tobat. Adventisme Laodisia kudu dikubur dina kuburan anu sarua jeung umat perjangjian baheula anu nampik talatah Miller dikubur, sabab maranéhna ayeuna ogé mangrupa umat perjangjian baheula dina hubunganana jeung saratus opat puluh opat rébu. Pamberontakan taun 1863 digambarkeun ku nabi anu asalna ti Yuda, anu ogé ninggalkeun hiji ramalan ngeunaan raja Yosia.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Tibatan jadi sarua jeung dunya, urang kudu jadi beuki lila beuki béda ti dunya. Sétan geus ngahijikeun diri jeung bakal terus ngahijikeun diri jeung gereja-gereja dina ngalakukeun upaya anu kacida tarampilna ngalawan bebeneran Allah. Sagala hal anu dipigawé ku umat Allah pikeun nyieun panarajang ka dunya bakal ngagerakkeun panolakan anu teges ti kakuatan-kakuatan poék. Konflik agung panungtungan musuh bakal jadi konflik anu pangtegesna. Éta bakal jadi perang panungtungan antara kakuatan-kakuatan poék jeung kakuatan-kakuatan cahaya. Unggal anak Allah anu sajati bakal tarung kalayan gagah berani di pihak Kristus. Jalma-jalma anu dina krisis agung ieu ngantep dirina leuwih aya di pihak dunya tibatan di pihak Allah, tungtungna bakal nempatkeun dirina sapinuhna di pihak dunya. Jalma-jalma anu jadi bingung dina pamahamanana kana firman, anu gagal ningali harti antikristus, tangtu bakal nempatkeun dirina di pihak antikristus. Ayeuna lain waktuna keur urang nyaluyukeun diri jeung dunya. Daniel keur nangtung dina bagéanana jeung dina tempatna. Nubuatan-nubuatan Daniel jeung Yohanes kudu dipikaharti. Nubuatan-nubuatan éta silih ngajelaskeun. Éta méré ka dunya bebeneran-bebeneran anu kudu dipikaharti ku unggal jalma. Nubuatan-nubuatan ieu kudu jadi kasaksian di dunya. Ku kacumponanana dina poé-poé panungtungan ieu, éta bakal ngajelaskeun dirina sorangan.”

“PANGERAN badé ngahukum dunya ku karana kajahatanana. Anjeunna badé ngahukum golongan-golongan agama ku lantaran maranéhna nampik cahaya jeung kayaktian anu geus dipaparin ka maranéhna. Amanat anu agung, anu ngahijikeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, kudu diwawarkeun ka dunya. Ieu kudu jadi beban pagawean urang. Jalma-jalma anu sajati percaya ka Kristus bakal sacara kabuka nyaluyukeun hirupna kana hukum Yéhuwa. Sabat téh tanda antara Allah jeung umat-Na, sarta urang kudu nembongkeun kasaluyuan urang kana hukum Allah ku cara ngajaga Sabat. Éta kudu jadi tanda pamatri béda antara umat pilihan Allah jeung dunya. Kacida gedéna hartina satia ka Allah téh. Ieu ngawengku réformasi kaséhatan. Hartina, kadaharan urang kudu basajan, sarta urang kudu hirup sedeng dina sagala hal. Rupa-rupa kadaharan anu loba pisan, anu mindeng katingali dina méja, henteu diperlukeun, malah kacida ngabahayakeunana. Pikiran jeung badan kudu dijaga dina kaayaan kaséhatan anu panghadéna. Ngan jalma-jalma anu geus dididik dina pangaweruh jeung kasieun ka Allah anu kudu dipilih pikeun nyangking tanggung jawab. Jalma-jalma anu geus lila aya dina kayaktian, tapi can mampuh ngabédakeun antara prinsip-prinsip kasucian tina kabeneran jeung prinsip-prinsip kajahatan, anu pangartina ngeunaan kadilan, welas asih, jeung kanyaah Allah geus kabur, kudu dibébaskeun tina tanggung jawab.”

“Gusti boga palajaran-pelajaran anu penting pikeun dipelajari ku umat-Na. Upami palajaran-pelajaran ieu parantos dipelajari ti heula, perkara-Na moal aya dina kaayaan saperti ayeuna. Aya hiji hal anu kudu dipigawé. Kaleresan ulah ditahan ti para palayan Injil atawa ti jalma-jalma anu nyekel kalungguhan tanggung jawab lantaran sieun bakal ngundang katidakrelaan maranéhna. Kudu aya lalaki-lalaki anu dihiijikeun jeung lembaga-lembaga urang, anu ku lemah lembut jeung ku hikmat bakal ngembarkeun sakabéh pituduh Allah. Murka Allah geus hurung ngalawan jalma-jalma anu dina kaamanan duniawi jeung kareueus geus nembongkeun panghina kana pamaréntahan-Na. Maranéhna keur ngabahayakeun kamakmuran perkara-Na.”

“Sagala jalan palsu téh mangrupa tipu daya, sarta lamun terus dipiara, tungtungna bakal mawa kana karuksakan. Ku kituna Gusti ngantep jalma-jalma anu nahan rarancang palsu pikeun dibinasakeun. Dina mangsa pisan nalika pujian jeung pangagung-agungan kadéngé, karuksakan nu ngadadak datang. Aya jalma-jalma anu, sanajan maranéhna terang kana tegoran anu ditarima ku batur ku lantaran teu satia, malik ngajauhan pangéling-éling. Ieu jalma-jalma salahna jadi dua kali lipet. Maranéhna terang kana pangersa Gusti, tapi henteu ngalaksanakeunana. Hukuman maranéhna bakal saimbang jeung kasalahan maranéhna. Maranéhna henteu daék nguping kana pangandika Gusti.” Kress Collection, 105, 106.